

AUTE 2000-02 DE 14 DE GENER DE 2000

**EXECUCIÓ D'ACTES ADMINISTRATIUS. Interposició extemporània.
NUL·LITAT D'ACTUACIONS. S'ha de fer valer mitjançant els recursos
pertinents. COMUNS. Andorra la Vella.**

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- Prèvia sol·licitud del Comú d'Andorra la Vella, la Batllia va acordar en data 14 d'abril de 1999 requerir el Sr. MA. per tal de que procedís al pagament de la quantitat de 58.433 pessetes, corresponent a diversos tributs dels anys 1993 a 1996 que aquell no havia fet efectius en el seu moment a l'Administració comunal. Posteriorment, el 18 de maig de 1999, es van acumular altres expedients d'execució contra el mateix interessat, de manera que el deute total a satisfer va quedar xifrat en 88.639 pessetes.

2n.- El 2 de juny de 1999, l'agent va comparèixer davant la Batllia i va presentar un escrit en que manifestava que el tribut de "foc i lloc" corresponent a l'exercici de 1993 havia prescrit, i que la resta de la quantitat reclamada l'abonaria mitjançant el pagament de terminis mensuals de 2.000 pessetes. Amb la mateixa data, consta en les actuacions una diligència signada per la Secretària de la Batllia, en que es comunica a l'interessat que l'esmentat tribut no ha prescrit, i hom l'adverteix que en cas d'incompliment s'aplicarà una multa coercitiva d'un 50% de recàrrec.

3r.- El dia següent, 3 de juny de 1999, l'agent compareix novament davant la Batllia a fi de presentar la documentació que li havia estat requerida, i es formalitza una diligència signada per la Secretària de l'òrgan jurisdiccional, on es fa constar, entre d'altres extrems, que es comunica a l'interessat que l'Hble. Sr. Batlle ha decidit que els terminis mensuals que s'han d'abonar per al pagament del deute no han de ser inferiors a 7.000 pessetes. D'altra banda, es reproduïx l'avertiment relatiu a la multa coercitiva que ja constava en la diligència del 2 de juny anterior.

4t.- El 7 de juny de 1999 l'agent presenta un escrit en que sol·licita a la Secció Administrativa de la Batllia que declari la nul·litat de les actuacions de la Secretària d'aquest òrgan jurisdiccional que consten documentades en la diligència de 2 de juny, ja que excedeix de les seves facultats resoldre sobre l'existència o no de la prescripció del deute tributari, així com sobre la imposició d'una multa coercitiva. D'altra banda, es demana igualment la declaració de nul·litat de la diligència de 3 de juny, per les mateixes raons relatives a la multa coercitiva i, a més, pel fet de que la decisió del Batlle sobre la quantia dels terminis mensuals que havia de satisfer l'interessat no consta documentada per escrit ni adopta cap de les formes legalment previstes en la Llei qualificada de la Justícia.

5è.- El dia 11 de juny de 1999 compareix novament l'agent davant la Batllia i s'estén una diligència, signada per l'interessat, el Batlle i la Secretària, en la qual, entre

d'altres extrems es fa constar que es comunica al primer que “totes les actuacions efectuades per aquesta Secció així com les notificacions del deute i requeriments de pagament sempre s'han dut a terme sota l'impuls i control per part de l'autoritat judicial”.

6è.- El 14 de juny següent, el Sr. MA. presenta a la Batllia un nou escrit en que efectua diverses manifestacions i reproduïx les peticions que va formalitzar en l'escrit anterior.

7è.- El 14 de juliol de 1999, l'interessat formula un “recurs de nul·litat” davant d'aquesta Sala, en que sol·licita que es declari que són nul·les totes les actuacions dutes a terme per la Batllia des del dia 2 de juny en endavant, petició que es fonamenta substancialment en els mateixos arguments que va desenvolupar la part en els escrits que anteriorment havia presentat davant la Batllia.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La nul·litat de les actuacions dels òrgans jurisdiccionals s'ha de fer valer, en termes generals, mitjançant els recursos previstos en cada cas per les lleis processals. Fins i tot en els casos en que es trobi compromès el dret fonamental a la jurisdicció que reconeix l'article 10 de la Constitució, la via que ha de ser utilitzada per les parts no és altra que la d'interposar els recursos o remeis ordinaris que corresponguin, tal i com ho disposa expressament el nou article 18 *bis*, apartat 1, de la Llei transitòria de procediments judicials, i així es declara a l'exposició de motius de la Llei de 22 d'abril de 1999.

És cert que l'apartat segon del mateix precepte disposa que, sense perjudici del previst en l'apartat anterior, el jutge o tribunal, abans de dictar sentència o resolució que finalitzi el procés, pot declarar, d'ofici o a instància de part interessada, la nul·litat de les actuacions. Ara bé, en aquest cas es tracta d'una facultat atribuïda a l'òrgan jurisdiccional, que pot utilitzar-la per pròpia iniciativa o a suggeriment de la part interessada.

No es tracta, però, de que la part pugui utilitzar potestativament una o altra via, sinó que és necessari interposar els recursos ordinaris pertinents, i només en el seu defecte es podrà interessar el jutge que utilitzi la facultat prevista en el segon paràgraf de l'article 18 *bis*.

Segon.- Com ha declarat aquesta Sala en sengles autes d'11 de desembre de 1996, l'incident d'execució que regula l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal té per objecte l'examen de la regularitat del procediment seguit per a l'execució tant de sentències com d'actes administratius, així com de la procedència de les mesures adoptades en cada cas, en funció del contingut de la resolució que es tracta d'executar. En conseqüència, les discrepàncies que manifestin els interessats amb les actuacions executives dutes a terme per la Batllia s'han de canalitzar a través de l'esmentat procediment incidental, que segueix els tràmits dels recursos ordinaris, però amb els terminis reduïts a la meitat, tal i com ho disposa expressament el propi article 110 de l'esmentada llei.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, l'interessat no interposa davant aquesta Sala l'oportú incident d'execució dins els terminis previstos, sinó un anomenat "recurs de nul·litat" quan aquells ja s'han sobrepassat amb escreix, per la qual cosa s'ha de declarar la seva inadmissió, en tractar-se d'un vici d'extemporaneïtat que es pot apreciar d'ofici per part del Tribunal.

Aquesta conclusió no resulta desvirtuada pel fet de que s'hagi formulat anteriorment el mateix "recurs de nul·litat" davant el propi tribunal *a quo*, ja que la utilització d'un mecanisme d'impugnació improcedent no suspèn els terminis del recurs efectivament previst per la llei i, en aquest cas, és clar que la impugnació de les resolucions de la Batllia només es pot realitzar per via d'alçada davant aquesta Sala, ja que la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal no contempla cap tipus de recurs no devolutiu.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, decideix:

- Declarar inadmissible el recurs interposat pel Sr. MA. contra les mesures d'execució adoptades per la Batllia per al cobrament dels tributs que graven l'interessat i que són objecte d'aquest procediment.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.